

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmmn.cz>

číslo 40 - říjen 2006

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Přes padesát prvňáčků se stalo
4. září našimi novými kamarády

PÁR SLOV ÚVODEM

Je konec října. Všichni už máme za sebou šok způsobený přechodem z prázdninového nicnedělání do prostředí nového školního roku, kdy po nás z naprosto nepochopitelných důvodů pořád někdo něco chce. Úplně nejhorší jsou učitelé – ti dokonce chtějí, abychom se učili. Kam ti na ty nápady chodí...

Po dvou měsících jsme si ale už většinou zvykli, a co se zdálo šestého září nemožné, to nám nyní už připadá docela normální. Mezi ty normální věci už také spoustu let patří skutečnost, že se po začátku školního roku objeví nové číslo Puclíka, a ani letos tomu není jinak. Jako obvykle nám po prázdninách redakce prořídla, protože její nejstarší členové z řad žáků se stali středškolskými studenty. Už jsme ale rozhodli sítě a podařilo se nám sehnat několik nadějných lidiček, kteří by mohli naši redakční radu posílit. Když všechno půjde hladce, budou už příští číslo připravovat s námi.

No a co si ve čtyřicítce přečtete? V několika zmínkách se ještě vrátíme k prázdninám. Počáteční měsíce nového školního roku bývají bohaté na exkurze a jiné akce, které se vám v několika článcích snažíme přiblížit. Nechybí ani tradiční rubriky – anketa, rozhovor, fotosoutěž...

Tak hezkou zábavu. A kdybyste měli nějaký nápad, jak Puclíka vylepšit, tak určitě dejte vědět.

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 26.-27. 10. 2006 Podzimní prázdniny
- 14. 11. 2006 Dravci
- 16. 11. 2006 Advent – 1. akce pro 1. stupeň
- 23. 11. 2006 Advent – 2. akce pro 1. stupeň
- 30. 11. 2006 Advent – 3. akce pro 1. stupeň
- 07. 12. 2006 Advent – 4. akce pro 1. stupeň

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- S lehkým zraněním vstoupil do nového školního roku pan učitel Hnízdil. Na sklonku prázdnin chytil nerva, že zima je blízko, a dal se do štípání dříví. Se sekyrkou čaroval jako rodilý drvoštěp, až od něj třísky litaly na všechny strany. No a pak se to jednomu polínku nějak znelíbilo... Zkrátka a dobře – když do něj pan učitel fláknul sekyrkou, tak se milé polínko naštvalo a stejnou silou fláknulo pana učitele rovnou do jeho roztomilého nosáčku. Au, au, to asi bolelo, že pane učiteli?
- Nová posila pedagogického sboru, pan učitel Matejka, jezdí jako správný sportovec do školy každý den ze Žďáru na kole. Zdá se ale, že hned na začátku školního roku někde po trase projel kaluží smůly, která se mu nalepila na bicykl. Jak jinak si vysvětlit skutečnost, že během jediné cesty dokázal dvakrát kolo píchnout a ještě ho šestkrát pumpovat? Možná by nebylo od věci změnit dopravní prostředek. Co takhle třeba rogalo? To se nepumpuje...
- Kdybyste náhodou potřebovali jít o přestávce do 9.C, tak si určitě nezapomeňte holínky a pláštěnku. V této třídě se totiž fontánka u umyvadla nepoužívá na pití, ale na stříkání po kolemjdoucích. Třída tak potom vypadá, jako by tam měli sraz lachtani s velrybami. 9.C asi touží po důvěrném seznámení s kbelíkem, hadrou a nakonec možná i s malířskou firmou...
- Pan učitel Hnízdil svůj výklad v přírodopise oživuje netradičními prvky – hází po žácích mloky! Je tedy pravda, že jsou to jen gumové makety, ale i tak si děláme trochu starosti, co se stane, až budou probírat třeba nosorožce nebo hrocha. To bude teprve mazec...

OBSAH

§ Pár slov úvodem.....	2
§ Co nás čeká.....	2
§ Puclíkova šuškárna.....	2
§ Nové koše.....	3
§ Malá kopaná nedopadla.....	3
§ Pořád se něco děje.....	4
§ Anketa.....	4
§ Malá statistika.....	6
§ Třídíme... ..	7
§ Zubří 2006.....	8
§ Cesta do pravěku.....	10
§ Vyzvídali jsme.....	11
§ Uke waza a slzák v kapse.....	12
§ Toulovcovy maštale.....	14
§ Sběr pomerančové kůry.....	15
§ Fotosoutěž.....	15
§ Skalní město.....	16
§ Jaderná elektrárna Dukovany.....	17
§ Invex 2006.....	18
§ Žákovská knihovna informuje.....	19

PUCLÍČEK

§ Na dopravním hřišti.....	20
§ Dopravní soutěž s kouzelníkem.....	20
§ Pátáci ve vězení.....	21
§ Advent.....	22
§ Zdravé zuby.....	23
§ Pomozte krtkovi.....	24
§ Seznamovací Tvořivá dílna.....	24

NOVÉ KOŠE

Učitelé se asi domnívali, že je na naší škole hodně lidí s ekologickým založením, proto nám dali do třídy zmenšené verze kontejnerů – nádoby na třídění odpadu. Pro sklerotiky nám je dokonce i nádherně rozlišili – modrý je na papír a jemu podobné výrobky, žlutý slouží pro kravíky a jiné plasty a náš poslední „kontejner“, který má hnědou barvu, je na směsný (směsný) odpad – nebo také na vše, když nechcete třídit.

Bohužel vynášení košů s papírem a plastovým odpadem zbylo na nás žáky. Někteří aktivní se rozhodli, že to vezmou do svých rukou a každý den před skončením vyučování je musejí vynést do velkých kontejnerů na dvoře. Třída, která neměla takové štěstí na tyto žáky, se po týdnu střídá.

Jediný problém snad je, že když jsem psala, že to jsou zmenšené verze – myslela jsem opravdu hodně ZMENŠENÉ. Třídy s velkou konzumací kravíků musejí vedle košů dávat i náhradní sáčky.

Díky našim zvědům jsem se dozvěděla, že ve sborovně mají tyto kontejnery také, ale ve zvětšené podobě. Zajímalo by mě, jestli se v jejich vynášení učitelé střídají a nebo mají také dobrovolníky. Rozhodně by ředitel, zástupci a kantoři měli jít příkladem.

Dita Niesnerová, 9.C

Malá kopaná nedopadla

Sportovní klání letošního školního roku zahájilo okrskové kolo v malé kopané. Letos, jelikož 2. ZŠ okrsek v Petrovicích nepořádala, jsme zavítali do Žďáru nad Sázavou, kam se na turnaj přihlásilo 13 škol! Náš tým si vylosoval za soupeře ve skupině 2. ZŠ Žďár, Gymnázium Žďár a ZŠ Herálec. Vítěz každé ze tří skupin měl postup do okresu jistý, druhí ze skupin B a C (naše skupina) pak museli o poslední postupové místo hrát doplňující utkání.

V prvním zápase jsme prohráli s 2. ZŠ 0:1, další dva zápasy pak shodně vyhráli 2:0. Jako vítěz skupiny tedy postupovala 2. ZŠ Žďár, nás čekal boj o postup do okresu s 3. ZŠ Žďár. Bylo to utkání plné smůly - nastřelené tyče a neproměněná penalta toho byly důkazem. Nakonec jsme prohráli neregulérním gólem (podle našeho názoru, ale rozhodčí má vždycky pravdu) v poslední minutě 0:1 a náš postup zůstal jen snem.

Z naší sestavy (Chrást, Homolka, Chalupa, Jinek, Janů, Slavíček, Chudoba, L. Skryja, Kucharčík, Ptáček, Rovenský) nejvíce zazářil Patrik Chrást, který v brance doslova čaroval a byl pro soupeře v mnoha případech neprůstřelnou zdí. Je potěšitelné, že na tomto důležitém postu nám vyrostl tak kvalitní hráč. Přidají-li se k němu i střelci, pak fotbalový Coca-Cola Cup v tomto školním roce by nemusel pro nás dopadnout špatně.

PaedDr. Miroslav Jurek

Pořád se něco děje...

jaké novinky přinesly prázdniny a začátek školního roku

- Během prázdnin probíhaly ve všech našich budovách různé údržbové práce a opravy. Na přístavbě na Tyršově ulici byla například ve všech třídách vyměněna osvětlovací tělesa. Všechny třídy naší školy už mají nové hygienické koutky s fontánkami na pití. Byla opravena střecha a okapy hlavní budovy, které při minulé zimě dostaly pořádně zabrat.
- O prázdninách se pracovalo také ve školní jídelně. Byl zmodernizován počítačový systém, který jídelna ke svému chodu potřebuje, takže nyní mohou všichni strávníci objednávat nebo odhlašovat obědy prostřednictvím internetu z kteréhokoli počítače, jenž je k mezinárodní síti připojen, a nejsou odkázáni pouze na jeden jediný objednávací počítač v přízemí jídelny.
- Na mateřskou dovolenou nastoupila po prázdninách paní učitelka Dita Machová. Už v průběhu loňského školního roku nás ze stejného důvodu opustila paní učitelka Markéta Součková. Pracovní poměr na naší škole skončil slečně asistentce Palečkové.
- Pedagogický sbor posílili tři noví učitelé. Český jazyk, občanskou a rodinnou výchovu vyučuje od září na naší škole paní učitelka **Marcela Slámová**. V tělesné výchově a v přírodopisu se můžete setkat s paní učitelkou **Janou Klementovou**. Poslední novou tvář pedagogického sboru je pan učitel **Dušan Matejka**, který vyučuje převážně předměty zaměřené na práci s počítačem, ale setkáte se s ním i v tělesné výchově nebo v přírodopisu. Od října působí na naší škole jako asistentka slečna **Nina Nedělová**.

Anketa

tentokrát prázdninová...

Už máme za sebou dva měsíce školního roku, ale přece jenom jsme se ještě v naší pravidelné anketě vrátili k prázdninám a pozeptali se na dojmy a zážitky z července a srpna – tedy z nejoblíbenějších měsíců v roce pro všechny lidi, kteří mají něco společného se školou. Anketa to byla tentokrát výhradně dívčí.

1. **otázka:** Jak jsi prožila prázdniny?
2. **otázka:** Jaký je tvůj nejlepší a nejhorší prázdninový zážitek?
3. **otázka:** Strávila jsi prázdniny s rodiči, nebo sama?
4. **otázka:** Těšila ses na školu, nebo by sis prázdniny raději prodloužila?
5. **otázka:** Kdyby jsi měla možnost strávit prázdniny ve vesmíru, koho nebo co by sis vzala s sebou?

Pavčina Krošláková, 9.B

1. Klídek od učení, vstávání až po desáté hodiny, výlety, koupání...
2. Nejlepší zážitek - na Džerbě jsem byla na padáku. Nejhorší byl, že jsem často bývala sama doma, takže jsem musela uklízet.

3. Většinou s rodiči, ale čas od času jsem se jich zbavila. :-)
4. Na učení vůbec. Spíše na kamarádky.
5. Tak určitě bych si vzala rádio a nějaký hodný lidičky.

Eliška Kučerová, 9.B

1. Já jsem si prázdniny užívala, jak jsem jen mohla. Jezdila jsem s kamarádkami na kole, koupaly jsme se a párkrát jsme šly opékat buřty.
2. No nejlepších bylo hodně, ale určitě když jsem byla v Liberci a hráli jsme peinball (střílíš po ostatních mýdlový kuličky). Nejhorší? Když se kámoš vysekal na motorce, ale naštěstí se mu nic nestalo.
3. Většinou jsem byla sama, ale bylo to fajn. S rodiči jsem byla jen jednou, to byla ale nuda.
4. No na školu moc ne, spíš na kámoše. No a na učení a zkoušení vůbec. A kdyby byly prázdniny delší, asi bych neprotestovala.
5. Já bych vzala všechny kámoše, hodně jídla a hifivěž s CD.

Martina Smetanová, 9.B

1. Jo prázdniny jsem si užívala, co to jen šlo, i když někdy byla nuda, když bylo venku škaredě. Ale hlavně byl klid od školy.
2. Nejlepší? V Liberci se toho zažilo hafo moc, prostě tam se člověk nenudí. A nejhorší? Toho taky bylo poměrně hodně, ale radši neřešit...
3. Jak kdy, někdy s rodiči, třeba když jsme jeli do Liberce, a pak už jinak sama.
4. Těšila na školu? Nikdy!!! Prázdniny bych určitě prodloužila.
5. No tak asi pár nejbližších osob, rádio – bez své oblíbené hudby bych se tak asi zbláznila, a pak asi jídlo a pití.

Šárka Kučerová, 9.B

1. Byly to ty nejkrásnější prázdniny, které jsem doposud prožila - sranda, zábava, kámoši...

2. Nejlepší zážitek - asi s kamarádama na brigádě! :-) Nejhorší zážitek - hm..., to bylo, když jsem přijela z prázdnin od babičky a na stole v pokojíčku byl nachystaný rozvrh hodin!
3. Sama u babičky a také na dovolené s rodiči.
4. Na školu jsem se netěšila, spíš na kamarády, ale i když možná trošičku jo. Stejně bych asi prázdniny prodloužila.
5. Vzala bych si s sebou Sabču Šebkovou z 8.B a Petra Kozu z Běliska. No.... a pak pár potřebných věcí, který bych potřebovala! Jooo a ještě mého plyšáka, bez kterého se neobejdu

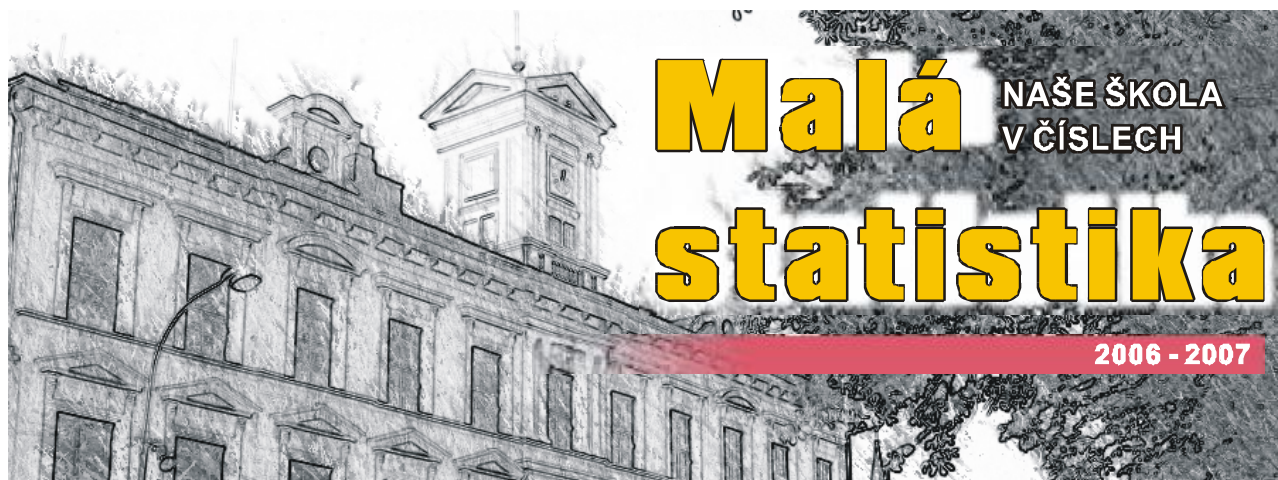
Barbora Poukarová, 8.A

1. Ale jo, docela dobře, až na pár detailů... Jako třeba že na táboře nám pořád pršelo, ale jinak jsem si je snažila užívat naplno.
2. No nejlepší – asi fakt ten tábor, to bylo hafo dobrý, zažila jsem tam spoustu nových věcí, no a ten nejhorší? Asi žádnéj není.
3. Určitě spíš sama, pořád jsem byla někde pryč, nejčastěji s bratrancem a jeho kamarádama, ale máma tam moc nebyla.
4. No do školy jsem se těšila moc, protože ke konci prázdnin jsem se už docela nudila. Bohužel se začátkem školy mi přibyla spousta povinností. Ale za školu jsem ráda.
5. Určitě spíš kamarádku Lucku než kohokoli jiného, ale klidně bych letěla sama.

Markéta Horáková, 8.A

1. Úplně super, jak jen to šlo.
2. Nejlepší zážitek jsem prožila s kamarádkou, když jsme stanovali. Nejhorší u bazénu.
3. S rodiči, ale většinou sama.
4. Těšila i netěšila, těšila jsem se na kamarádky a netěšila na to učení.
5. S sebou kamarádku, svou postel a oblečení.

Anketu připravila Jana Ambrožová, 9.C

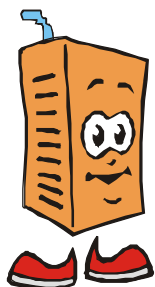
třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění třídy
1.A	Miroslava Kotovicová	14	11	25	přístavba – Tyršova ulice
1.B	Šárka Zdražilová	13	14	27	přístavba – Tyršova ulice
2.A	Vlasta Fryšavská	12	8	20	přístavba – Tyršova ulice
2.B	Viera Buchtová	11	9	20	přístavba – Tyršova ulice
3.A	Lenka Sýkorová	12	13	25	přístavba – Tyršova ulice
3.B	Martina Hálová	12	11	23	přístavba – Tyršova ulice
4.A	Jaroslava Truksová	10	12	22	hlavní budova
4.B	Ivana Fousková	13	15	28	hlavní budova
5.A	Pavla Poláčková	11	11	22	hlavní budova
5.B	Markéta Niesnerová	14	14	28	hlavní budova
5.C	Marcela Žďánská	13	10	23	hlavní budova
6.A	Marcela Slámová	11	14	25	hlavní budova
6.B	Eva Ficová	7	18	25	hlavní budova
6.C	Petr Smékal	10	14	24	hlavní budova
7.A	Radka Havlíčková	17	9	26	hlavní budova
7.B	Dagmar Svobodová	17	11	28	hlavní budova
7.C	Jaroslava Hnízdilová	12	16	28	hlavní budova
7.D	Marcela Zelenková	15	7	22	hlavní budova
8.A	Jitka Matoušková	17	13	30	hlavní budova
8.B	Renata Slámová	12	13	25	hlavní budova
8.C	Miroslav Jurek	11	19	30	hlavní budova
9.A	Ivona Kovačičová	15	12	27	hlavní budova
9.B	Martina Janíčková	13	13	26	hlavní budova
9.C	Jaroslava Gregorová	10	15	25	hlavní budova
1. stupeň		135	128	263	11
2. stupeň		167	174	341	13
CELKEM		302 chlapců	302 dívek	604 žáků	24 tříd

Počet učitelů: **36**

Počet vychovatelů školní družiny: **2**

Ostatní zaměstnanci: **8**

Naše škola třídí odpad již delší dobu, nicméně až doposud jsme na třídění odpadu ve třídách využívali různé krabice, které si děti polepily a ozdobily podle svého vkusu. Tento způsob však s sebou nesl různá úskalí v podobě nestálosti papírového materiálu a jeho nízké odolnosti a životnosti.

Třídíme...

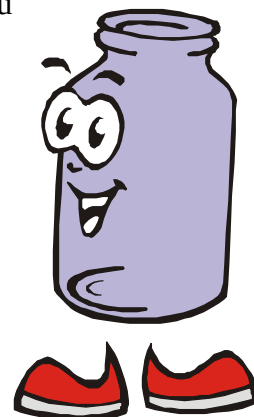
Co si budeme namlouvat, odpadové hospodářství je celkem drahá záležitost. Přesto se naší škole letos podařilo investovat nemalou částku do nákupu odpadkových košů na tříděný odpad. Do každé třídy byly zakoupeny 3 nádoby – hnědý odpadkový koš na směsný odpad, modrý na papír a žlutý na plasty a „tetrapakové“ krabicové obaly od nápojů. Samozřejmě využíváme i modré a žluté kontejnery, které nám již dříve zapůjčily Technické služby Nové Město na Moravě.

Všichni totiž víme, že každým vytríděným papírem ušetříme několik stromů, odevzdaným plastem pak zmenšíme skládku a minimalizujeme odpad do spaloven. Tím vším prospějeme nejen přírodě a životnímu prostředí, ale především sami sobě.

Čas od času se stane, že se některý žák podiví, proč třídít odpad, když „to stejně všechno končí na jedné velké skládce!“ Pro tyto nedůvěřivce jsme připravili informace o recyklaci – tedy o způsobu, jak je s vytríděným materiálem dále naloženo, kam putuje, jakou technologií se dále zpracovává a jaké výrobky z recyklovaného materiálu se k nám opět vrací v nové podobě. Žáci si mohou na „ekologické“ nástěnky prohlédnout jak fotografie ze specializovaných firem na tříděný odpad, tak si mohou ohmatat i nově vzniklý materiál např. z PET lahví.

Informace jsme doplnili zajímavostmi o délce rozpadu odpadků, pokud se ocitnou pohozené v přírodě.

Třídění odpadu ale není jediný náš příspěvek k ekologickému chování a způsobu života, který bychom si měli všichni osvojit. Žáci, kteří v 7. ročníku navštěvují volitelný předmět ekologická praktika, se i letos v říjnu vydali do místního parku Koruna, který se rozhodli vyčistit od nepořádku a poházených odpadků. A že jich tam bylo! Za necelou hodinu se jim podařilo naplnit pět pořádných pytlů.

Mgr. Martina Janíčková

Již druhým rokem probíhá na naší škole program zaměřený na zlepšování vztahů ve třídě. V loňském školním roce se žáci 5. tříd učili pravidlům chování mezi sebou a komunikaci s ostatními. Letos program navazuje cyklem besed na toto téma a hlavně dvoudenním adaptačním pobytem v Zubří pro žáky nově utvořených tříd. To vše by mělo přispět k tomu, aby se našim žákům ve škole líbilo a měli ve třídě mnoho kamarádů.

Počátkem října žáci 6. tříd vyrazili místo do školy na výlet. A nebyl to výlet ledajaký, ale **PAVUČINKOVÝ**. Pavučinkový proto, že zde žáci navazovali a upevňovali vztahy mezi sebou, které jsou propletené a křehké stejně jako pavučinky.

Počasí výletníkům přálo, takže byl dvoudenní pobyt v dětském táboře v Zubří plný sluníčka, legrace a dobré nálady. Na všechny zde čekalo plno her, soutěží a zajímavých úkolů. Žáci zjišťovali, jaký vlastně kdo je, co umí a co ho baví, kdo hraje na hudební nástroj, jaká domácí zvířátka má doma, kolik má sourozenců, kdo ze třídy má nejdelší vlasy, kdo to má nejbližší do školy... Navzájem se zachraňovali před upíry, společně malovali, skládali, vymýšleli a hráli pohádky. Napínává byla i sportovní utkání mezi jednotlivými třídami ve fotbale, přehazované a vybíjené. Večer si každá třída připravila společný program a po něm samozřejmě nechyběla diskotéka. Druhého dne následovalo překvapení – jízda na lodičkách a šlapadlech. Pavučinkový výlet všem rychle uběhl a při slavnostním zakončení nejednou zaznělo přání: „Proč jenom tu nejsme déle...“

Žáci si na Pavučinkovém výletě dokázali, že každý z nich je v něčem dobrý a pro třídní kolektiv důležitý. Také společné úkoly se lépe plní ve spolupráci s ostatními, je však třeba umět se domluvit a respektovat názory ostatních. To platí nejen v Zubří, ale i ve škole. Záleží tedy na nás všech, jak se k sobě budeme chovat a jak se nám bude ve třídě líbit.

Mgr. Hana Knapčoková, Mgr. Jaroslava Hnízdilová

A jak se v Zubří líbilo dětem? Zde je pár názorů...

V pondělí jsme vyrazili do rekreačního střediska v Zubří. Těšila jsem se na nové kamarády a na novou paní učitelku, ale také na to, že prožiju nové zážitky. Když jsme dorazili na místo, ubytovali jsme se a seznamovali jsme se. Těšila jsem se na spaní v chatkách a na různé hry.

Když jsme si vylosovali pohádku O Červené karkulce, měla jsem z toho strach a styděla jsem se, ale tento pocit jsme měli všichni. Nakonec jsme vše zvládli a všichni se zasmáli. Také na diskotéce jsem se docela vyřádila a večer bylo o čem povídat. Loďičky, to byl pro mě zážitek, protože jsem na nich nikdy nebyla. I když jsem nemohla šlapat, moc se mi to líbilo.

Při cestě zpátky domů nám svítilo sluníčko a přišli jsme unaveni. Moc se mi tam líbilo a budu dlouho vzpomínat.

Martina Sáblíková, 6. A

Na výlet do Zubří jsem se velmi těšila. První den jsme se ubytovali v chatkách. Povídali jsme si a hráli jsme moderní pohádky a hry. Moc jsme se u toho bavili.

Druhý den jsme šli na šlapadla. Nikdy jsem na šlapadlech nebyla. Užila jsem si na nich s kamarádkou hodně legrace. Také jsme si zahráli přehazovanou a vybíjenou. Na konci hry nám dokonce spadl míč do vody. Byli jsme rádi, že neuplaval. Po hrách jsme odpočívali na houpačkách. Také

jsem měli diskotéku, kterou jsme si užili. Přes velkou únavu a zážitky jsme nemohli usnout.

Jsem ráda, že jsem se mohla lépe poznat se svými spolužáky. Na tento výlet budu dlouho vzpomínat.

nat. Hlavně na krásnou přírodu, lesy a na dobrou zábavu se svými spolužáky.

Veronika Bartošová, 6. A

9.–10. října zorganizovala naše škola poznávací výlet pro žáky 6. tříd do Zubří. Vyšli jsme od školy ráno v sedm hodin. Výletu se s námi (6. A) zúčastnila i třída 6.C. Dozor nad námi měli učitelé. Cesta do Zubří trvala asi hodinu.

Tam jsme dostali klíče od chatek a ložní prádlo, které jsme si sami povlékli. Následovalo osobní volno. Před obědem jsme hráli

společenské hry. Zábavy se zúčastnili i učitelé. Byla s nimi legrace. Paní učitelka Slámová všechno fotila.

Největší legrace byla, když jsme hráli pohádky. Po večeři jsme

zůstali v jídelně a byla diskotéka. Po večerní hygieně se šlo do chatek, které byly pro jedenáct žáků. Trvalo nám dlouho, než jsme usnuli, protože jsme probírali uplynulý den.

Ráno po probuzení následovala hygiena, snídaně, společné hry, pak jízda na lodích a šlapadlech. Po obědě jsme balili ložní prádlo, u kterého jsme zažili spoustu legrace. Před odchodem jsme si udělali společnou fotografii. Výlet se velmi povedl a třída se více sblížila. Oblíbili jsme si i paní učitelky a pana učitele.

Veronika Králová, 6. A

Cesta do pravěku

Karolína Bednářová, 6.C

exkurze 6. tříd

4. října 2006 v osm hodin ráno vyrazily šesté třídy od kulturního domu na vytoužený výlet do Brna, kde nás čekala spousta zajímavých míst. Nejdříve jsme navštívili překrásnou botanickou zahradu. Tam jsme každý obdržel dva listy papíru, abychom si mohli dělat poznámky. Rozdělili jsme se na dvě skupiny. Jedna šla do skleníků a druhá do venkovních zahrad. Ve sklenících s námi byla paní, která nám dělala výklad. Získané informace jsme pak doplňovali do listů.

Když jsme prošli všemi čtyřmi skleníky, odebrali jsme se zpět k autobusu, který nás odvezl k muzeu Anthropos. Tam se nacházely různé obrazy, malby, nákresy a předměty, které v dávných dobách používali nebo vytvořili pralidé. Z té doby se také dochovaly lebky a některé kostry pralidí, které jsme si zde mohli rovněž prohlédnout. Velice zajímavě tam měli znázorněny ukázky obydlí pralidí. Figuríny pravěkých lidí tam znázorňovaly, jak se v té době lidé oblékali a jakou činnost vykonávali.

Další návštěva patřila Moravskému zemskému muzeu. Hned u vchodu nás vítala velická kostra tyranosaura a socha pračlověka. Nacházely se zde také lebky a velké kostry dinosaurů. Bylo dobré, že jsme se mohli dívat na všechno sami. Spoustu zážitků nám přinesla i expozice minerálů a zkamenělin. Pak následoval vytoužený rozchod.

A to nejlepší vždy nakonec. Návštěva Kapucínských hrobky. Zde nás čekaly opravdové hroby, viděli jsme zde, jak se pohybovaly osobnosti, které něco znamenaly, ale i hroby chudých mnichů kapucínů.

Z exkurze jsme byli nadšení a nakonec i zapisování poznatků jsme dělali s radostí.

Vyzvídali jsme...

...tentokrát u paní učitelky Pokorné

1. Jak dlouho jste na naší škole?

Na této škole jsem od 1. února 1985.

2. Čím jste chtěla být jako malá holka?

Jako úplně malá – asi prodavačkou. Později jsem už chtěla být učitelkou.

3. Je nějaká chvíle, na kterou nikdy nezapomenete?

Asi jich bude více, ale například narození našich dvou dcer.

4. Jaký předmět jste měla na základní škole nejraději?

Možná to zní divně, ale já jsem vážně měla ráda matematiku.

5. Je něco, čeho se bojíte?

No, určitě ano, ale teď mě zrovna nic konkrétního nenapadá.

6. Jaký je váš životní sen?

Nemám žádné zvláštní sny. Přeji si, abychom byli v rodině všichni zdraví a žili spokojeně.

7. Co vás dokáže vytočit?

Bezohledné a arogantní chování některých lidí.

8. Jaké filmy máte ráda?

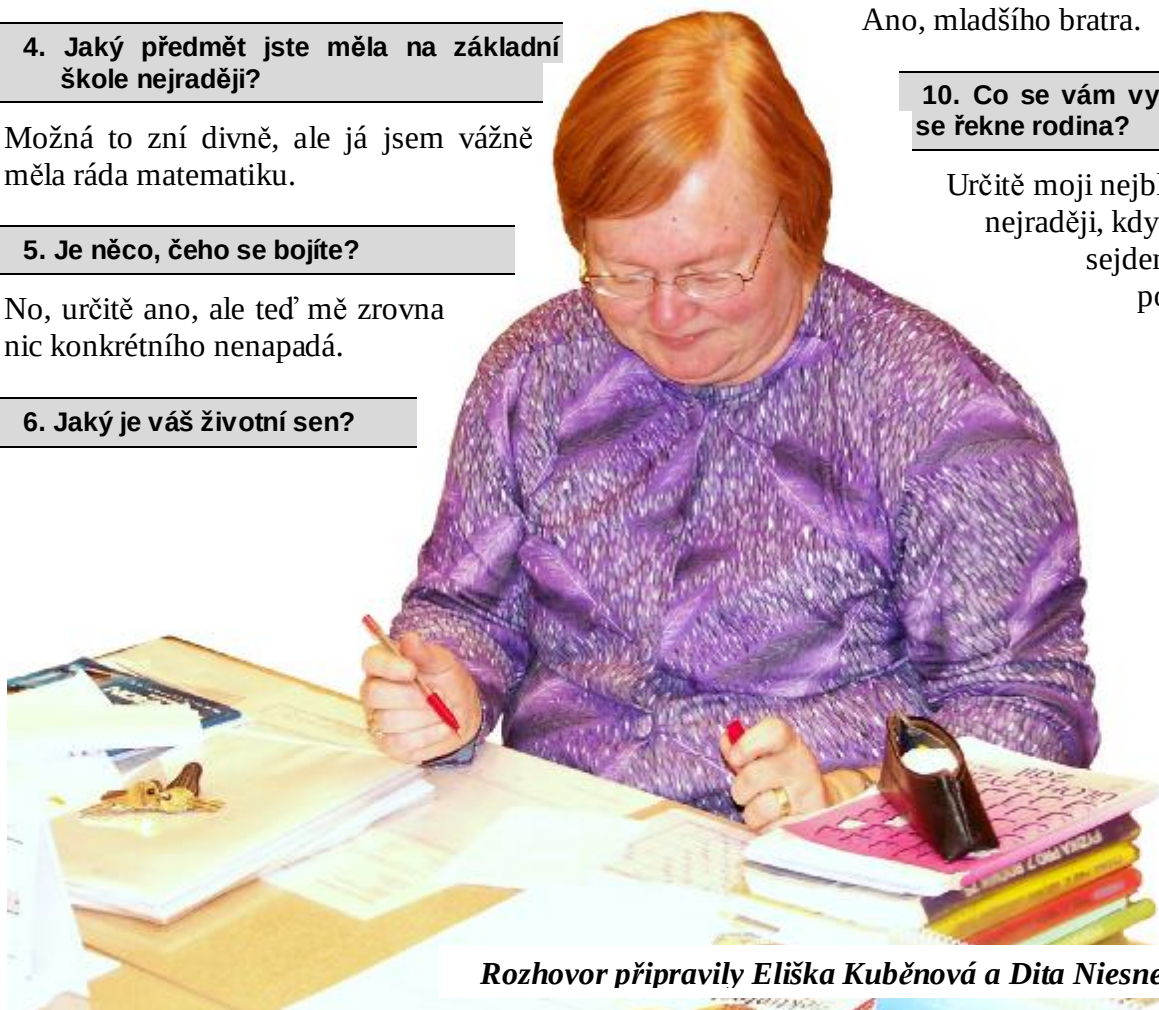
Například veselohry nebo i detektivní příběhy. No a nemusím vědeckofantastické.

9. Máte nějaké sourozence?

Ano, mladšího bratra.

10. Co se vám vybaví, když se řekne rodina?

Určitě moji nejbližší. Jsem nejraději, když se doma sejdeme všichni pohromadě.

Rozhovor připravily Eliška Kuběnová a Dita Niesnerová, 9.C

Uke waza

a slzák v kapse

Jistě si na ni mnozí vzpomenete. Loni ještě žákyně 9.C a obrovská opora Puclíkova redakčního týmu, letos už studentka střední školy. **Petra Srnská**. Využili jsme toho, že řadu let pracovala v redakci našeho časopisu, a požádali ji, aby vám přiblížila, jak nyní vypadá jeden její obyčejný týden. Škola, kterou si vybrala, totiž není tak úplně obyčejná. Kdoví – třeba někomu z devátáků, kteří doposud nejsou rozhodnutí, kam se po základce vrátit, tímhle článkem pomůžeme...

Neděle

Je neděle ráno. Už vím, co mě odpoledne zase čeká. Sbalit si a opět na týden se přestěhovat do Brna.

Tak už jsem s taťkou ve Žďáře, odkud mi jede rychlík. Nasedám a sluchátka v uších mi začnou hrát mé oblíbené písničky. Během cesty se nudím, mým směrem nejedí nikdo ze školy ani z intru, takže jezdím sama. Do Brna přijíždím v neděli večer tak o půl osmé večer. Už je tam tma a všude je málo lidí. Jde z toho hrozný strach. V kapse mám slzák a pomalu si to kráčím do vstupní haly vlakového nádraží. Tam na mě čekají kamarádi z intru, se kterými společně pojedou do Bosonoh (*brněnská čtvrť*), kde je naše „bydlení“. Nasedneme do šaliny a už si to svištíme na zastávku Dunajská. Odtud jedeme autobusem přímo do Bosonoh. A tak jsme konečně tady, říkáme si s mojí spolubydlící a začneme vybalovat.

Pondělí

Dnes nám škola začíná až v osm, takže můžeme spát o trochu dýl. Nicméně v sedm už pádíme ze snídáně, abychom stihli autobus. V autobuse je jako vždy nacpáno,

ale tak tu chvíli se to dá vydržet. Jednou přestoupíme u Nemocnice Bohunice. Vystupujeme na Čtvrtích a jdeme pěšky do školy. Je to kousek. V maličké šatně moc pohybu neregistrujeme, zato o patro výš už je větší živo, je to slyšet až tady dole.

Ze svých skříněk si vezmeme kimona a jdeme do nedaleké sokolovny. Tam máme dvouhodinovou karate. Mnozí z nás jsou ještě v polospánku. A hned po ránu taková rozcvička - nic moc. Pan profesor Roth nám dává pěkně do těla. A navíc se máme učit teorii. Ta obsahuje japonské názvy různých technik a samozřejmě musíme znát i jejich překlad. Když jsme si je zapisovali, tak mi přišlo, že píšu pořád jedno a to samé. To bylo pořád: uke waza, cuki waza, ate uke, nagaši uke, fumi waza, ašiate waza, tejšo učí, sotoude uke a takové. Prostě příšerné! A bude hůř!

Udýchaní, pomlácení a vyřízení jdeme zase do školy. My, 1.A, musíme šlapat několikaterý schody až úplně nahoru, protože naše třída sídlí až v nejvyšším patře budovy. Je to fuška, ale když už to jdete za den poněkoli káté, tak si zvyknete. Teď nás čeká zeměpis, potom literatura, matematika a jako poslední hodinu máme ruštinu. Na ruský jazyk

máme paní profesorku Petřovou, je to rodilá Ruska. Ale v oblíbenosti moc není, je velice přísná, rázná a nechápe naši legraci.

Konečně na oběd. To ale musíme zpátky na intr. Obědy se vydávají jenom do půl čtvrté. V pondělí máme většinou sportovní klání s profesorem tělocviku panem Überhuberem. Na hřišti přímo u intru. Zkoušíme vrhat koule, skákat do dálky a tak různě. Potom se samozřejmě musíme učit. A hurá na večeři. Po večeři se buďto jdeme koukat na televizi, nebo chodíme hrát kulečnicku a ping-pong.

Úterý

V úterý nám škola začíná v sedm a to je docela krize. Teda aspoň pro mě, protože než já se vředycky ráno probudím a nachystám, to je doba. V šest utíkáme ze snídáně a zase autobusem do školy. První hodinu máme fyziku. No těbůh, to zas bude něco, říkáme si. Na fyziku máme úplně děsného učitele. On je tak nudný! Vředycky jsme rádi, když konečně zazvoní (jo mimochodem, mají tam stejný zvonek jako u vás). No a teď chemie, potom biologie a technika administrativy. To je psaní na stroji a díky tomu, že jsem se to s paní učitel-

kou Slámovou v šesté třídě učila, jsem nejlepší z obou tříd prvního ročníku. Nepíšeme ale na počítači jako na základce, nýbrž opravdu na psacím stroji!

Dvě hodiny volna máme na to, abychom se dostali na druhý konec Brna. Na Vodovou. Tam je obrovská hala, kde je několik tělocvičen. Jedna je také vyhrazená pro judo, které nás dnes dvě hodiny čeká. V tělocvičně jsme dohromady s třetíky, kteří tam mají karate. Na judo máme pana profesora Vičara a asistenta, který je Slovák. S ním je strašná legrace. Pořád jenom slyším: „Hlavy hore, ruky hore...“. Když nám vysvětluje některé pády, tak to ve slovenštině zní docela vtipně.

Celí domlácení a zpocení jsme rádi, když se po dvou hodinách můžeme vysvléknout z kimona na judo, které je strašně těžké. Tím naše dnešní výuka skončila a my se těšíme do postelí a na oběd. Večer jdu hrát volejbal a potom už jenom spát.

Středa

Dnes je vyučování až na osmou. Mluvnice, němčina, fyzika, dějepis a ruština. Hodina volna a jde se na sokolovnu na tělocvik. Tam nás čeká pan ředitel. Ten nás má na speciální tělesnou výuku a to na zápas. Učíme se různé chvaty, páky a tak. Některé jsou velmi bolestivé, ale na druhou stranu je užitečné je umět. Potom chodíme běhat čtyřkilometrový okruh kolem Červeného kopce. Ale to

běhají jenom holky, kluci běhají pět kilometrů.

Čtvrtek

Brzké vstávání, ve škole máme být na sedmou. Němčina, matematika, chemie, literatura, technika administrativy a dvouhodinová biologie nebo tělocvik.

Tady se nám to střídá. První týden máme dvouhodinovou biologii, druhý týden dvouhodinovou tělocvik. Máme pana profesora Grmelu a pana Žáčka. Vždycky hodinu hrajeme nějaké hry nebo děláme gymnastiku a druhou hodinu jdeme běhat. Ale čtvrtek je nejlepší den z toho týdne, co jsem v Brně. Vždycky uteče hrozně rychle a navíc už se balím domů.

Pátek

Konečně pátek. Škola nám zase začíná v sedm, ale to už nikoho netrápí. Každý se do školy vleče s taškou, kterou si poveze domů. Teď už jenom přežít matematiku, dvouhodinovou zeměpisu, ruštinu, dějepis a němčinu. Končíme za deset minut půl jedné. Autobusy i šaliny na nádraží jsou přecpané. Když se konečně otevrou dveře šaliny, ve které se už pomalu nedá dýchat, všichni se valí ven a utíkají do haly vlakového nádraží. Konečně jedu domů. Zase sluchátka v uších a jen sleduji, jak rychle vlak ujíždí směrem na Žďár.

Tak takhle to nějak vypadá na škole Ochrany osob a majetku v Brně. I přesto, že je to tam náročné, školu bych neměnila. Přece jenom - zažijete tohle třeba na gymplu nebo na průmce?

Nejvíce se těším do dalších ročníků, kdy nás čeká horolezecký, branný, střelecký a parašutistický výcvik. Taky budeme mít předměty jako kynologie (psovodství), kriminologie, penologie (vězeňství), kriminalistika, právo a tak

různě. I když teda nevím, jestli do dalších ročníků „prolezu“, ale hrozně mě láká jít dál.

Jinak Brno je škaredé město. Nelíbí se mi. Moc velké, moc nepřehledné, je tady strašně moc lidí. Zlaté Nové Město bez šalin a bez toho všeho chaosu, co je tam. Mějte se tady pěkně, já zase „pofrčím“ do Brna.

Petra Srnská

toulovceovy maštale

exkurze 7. tříd

V úterý dne 26. září 2006 se v půl osmé sešly u kulturního domu všechny sedmé třídy a společně s panem učitelem Hnízdelem a paní učitelkou Havlíčkovou jsme vyrazili na školní exkurzi. Počasí nám přálo už od rána, a tak deštníky a pláštěnky nebyly potřeba.

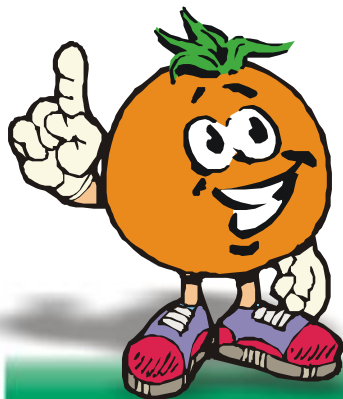
První místo, kde náš autobus zastavil, bylo město Polička, kde jsme nejprve navštívili hradby, které byly vystavěny už ve 13. století za vlády Přemysla Otakara II. Po prohlídce hradeb následoval krátký rozchod - někdo svačil a někdo lital po obchodech. Potom jsme se přesunuli ke kostelu sv. Jakuba, ve kterém se nachází rodná světnička Bohuslava Martinů. Než jsme se dostali až k ní, museli jsme zdolat 192 schodů na vrchol věže. Nahoře nám paní průvodkyně řekla něco o životě rodiny Bohuslava Martinů. Mimochodem - z věže kostela byl krásný výhled na celou Poličku.

Po prohlídce jsme se vrátili k autobusu a pokračovali v cestě do Litomyšle. Zde nás čekala návštěva zámku a zámeckého divadla, které pochází z doby klasicismu z roku 1798.

Poslední zastávkou byly Toulovceovy maštale. Abychom se dostali k pískovcovým skalním útvarům, museli jsme nějaký ten kilometr ujít pěšky. Ale stálo to za to. Skalní městečko se pro všechny stalo úžasnou atrakcí. Pořádně jsme se zde vyřádili a šli dál až k autobusu. Cesta byla docela dlouhá a skoro pořád do kopce. Ale šlo se krásnou přírodou, tak jsme si to užívali.

Po namáhavé procházce jsme dosedli na svá sedadla a vraceli se zpátky domů. Na téhle exkurzi jsme poznali spoustu nových míst a dozvěděli se mnoho zajímavých věcí. Exkurze se určitě všem moc a moc líbila.

Kateřina Houserová, 7.C

SBĚR

pomerančové kůry

Mgr. Pavlína Poláčková

I v tomto školním roce bude pokračovat dlouhodobý projekt, který se rozběhl vloni – sběr pomerančové kůry. Pro oživení paměti – v loňském školním roce se zapojily až na čestné výjimky všechny třídy a podařilo se odeslat **212 kg** sušené pomerančové kůry v hodnotě přes **2000 Kč**. Tato finanční částka čeká na své „rozmnožení“ a bude použita k charitativním účelům. O přesném použití získaných peněz rozhodnou žáci sami na závěr celé akce.

První kolo výběru v letošním školním roce se uskuteční už v prosinci, tudíž je nejvyšší čas začít se sušením. Přesný termín výběru bude oznámen školním rozhlasem.

FOTO

soutěž

I v letošním školním roce se budete na stránkách časopisu setkávat s tradiční fotosoutěží. Většinou jste byli zvyklí, že obrázky nějak úzce souvisely s prostředím naší školy. Dnešní díl fotosoutěže je ale poněkud jiný. Vracíme se tak trochu k prázdninám a k cestování.

Otázka tedy zní: Víte, kde v našem okolí najdeme tuto krásnou hlavu mamuta?

Další otázkou (bonusovou – nemusíte na ni odpovídat) je, kdo nakreslil předlohu pro toto dílo? Napovíme - tato socha není od Nového Města daleko a zmínku o ní možná najdete i na Internetu.

Pokud si myslíte, že jste poznali, odkud je naše fotografie, napište odpověď společně se svou třídou a jménem na lístek a vhoďte ho do naší schránky u kabinetu výpočetní techniky. Své odpovědi můžete zaslat také e-mailem na adresu: puclick@nmnm.cz Termín odevzdání odpovědí je **do 20. listopadu 2006**.

26. září 2006 se uskutečnila exkurze 9. ročníků do skalního města Adršpach. Tohoto dne se třídy 9.A a 9.B sešly o půl sedmé ráno u kulturního domu, kde se čekalo na příjezd autobusu. Po chvíli autobus dorazil a my jsme se těšili na cestu a hlavně na různá překvapení, která nás tam celý den provázela.

Po dlouhé cestě jsme konečně dorazili na místo. Nejprve jsme šli do Dobrošova, kde nás čekala prohlídka zdejší vojenské pevnosti. Zde jsme se dozvěděli spoustu zajímavých a pro některé z nás i nových věcí. Dolů do srubu se sešlo 171 schodů, bylo zde okolo 6 °C, nahoru se vystoupilo 300 schodů. V podzemní pevnosti jsme se doslechli o zdejších obyvatelích - netopýrech.

Poté jsme se vydali autobusem do Hronova, kde nás čekal dům slavného českého spisovatele Aloise Jiráska. Tam nám paní průvodkyně vyprávěla o jeho rodině a o osobním životě. Pak jsme se jeli podívat do Adršpachu na známé pískovcové skály, kde pramení řeka Metuje. Tyto skály byly vyhlášeny přírodní rezervací roku 1933. Když jsme zapojili svou fantazii, uviděli jsme spousty krásných přírodou vytvořených útvarů. Také jsme ale jeli lodkou po uměle vytvořeném vodním jezírku. Byla to prostě jedním slovem nádhera. Kdo to na vlastní oči neuvidí, neuvěří těmto slovům.

Myslím, že ten, kdo má alespoň trochu smysl pro krásu naší země, by byl nadšen z našich přírodních krás. Byl to příjemně strávený den, který si všichni užili. Tato exkurze byla velmi zajímavá a poučná.

Šárka Kučerová, 9.B

V pondělí 9. října 2006 jsme se vypravili na exkurzi do Dukovan, Dalešic a Kralic. Naše třída 9.C se rozdělila na dvě půlky. Jedna si přivstala a vyjízďela už v sedm hodin ráno s 8.B a ta druhá skupina se na cesty vypravila o hodinu později s 8.C. V autobuse jsme se všichni skvěle bavili, přece jen cesty autobusem jsou nejzajímavější a nejzábavnější. Probírali jsme cestu, co nového se asi dozvíme, a když už někoho nebavilo to tlachání, tak si na uši nasadil sluchátka a relaxoval s hudbou, jakou má rád.

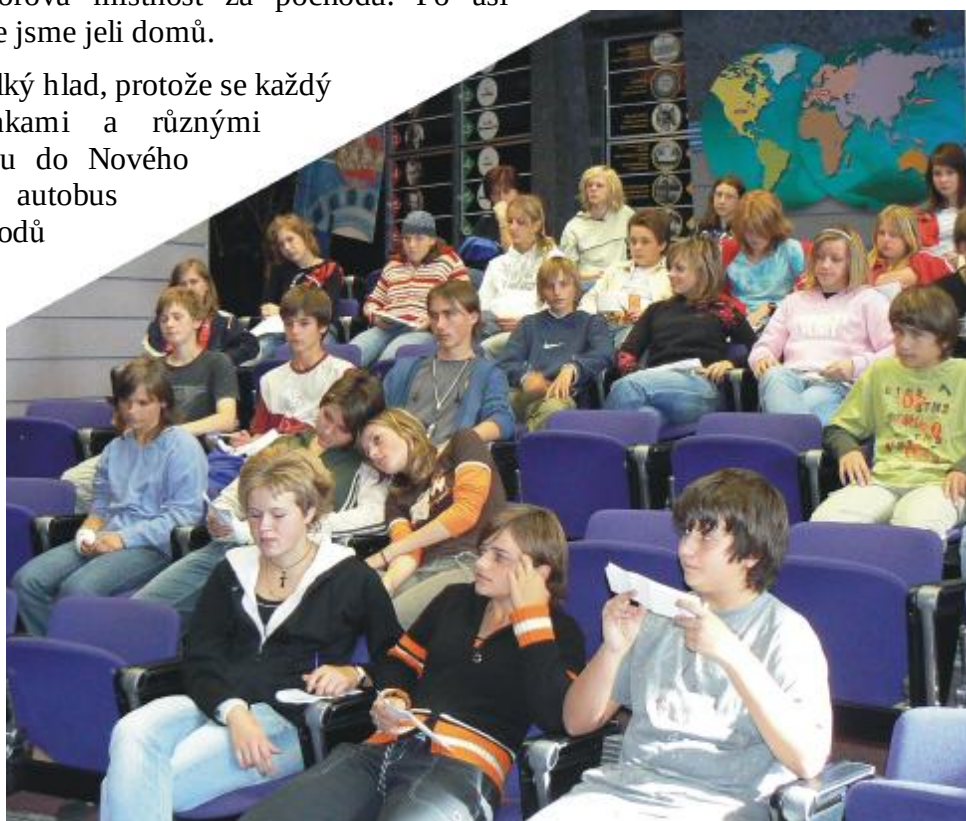
První zastávka byla v Kralicích. Tam jsme navštívili muzeum a kostel. Po prohlídce jsme pokračovali v cestě k vodní elektrárně v Dalešicích. Prohlédli jsme si stometrovou hráz postavenou z kamene a jílů a také krátký film v Informačním centru v Dalešicích o vodních elektrárnách v České republice. Tato část exkurze se nám velmi líbila, protože byla zajímavá a poučná. Ten den už potřeťi jsme naskočili do autobusu a rozjeli jsme se na poslední místo naší cesty.

Závěr exkurze patřil jaderné elektrárně Dukovany. Zde jsme se opět podívali na dva kratičké filmy a pak nás po elektrárně provedli. Navštívili jsme i místnost s modelem reaktoru, která vypadala jako jejich originální reaktorová místnost za pochodu. Po asi dvouhodinové prohlídce jsme jeli domů.

Všichni měli strašně velký hlad, protože se každý málo vybavil svačinkami a různými dobrotami. Při příjezdu do Nového Města se musel celý autobus rozeběhnout do obchodů a stánků s občerstvením.

Tato exkurze se nám velice líbila. Každý musel uznat, že byla lepší než strávit den ve škole. Bylo to něco jiného a pro ty, kteří byli v Dukovanech, Dalešicích a Kralicích poprvé, to byl ještě o to větší zážitek.

Žaneta Šimová, 9.C

12. října 2006 v 7.30 ráno se žáci specializovaných tříd naší školy vydali do Brna na mezinárodní veletrh informačních a komunikačních technologií - Invex 2006. Cesta trvala něco kolem dvou hodin a každý se nějak zabavil. Někdo poslouchal písničky, někdo dospával brzké vstávání a někdo, jako třeba já, se bavil s ostatními.

Konečně jsme dojeli k brněnskému výstavišti a vystěhovali se z autobusu. Poté jsme vytvořili hlouček kolem pana učitele Smékala, který nám ochotně rozdával vstupenky. Byly nám řečeny poslední informace ohledně chování a také jsme se dozvěděli místo a čas srazu před odjezdem. Pak už jsme se všichni hnali do davu u vstupní brány.

Letos jsme se nesetkali s tak velkou mačkanicí jako v předešlých letech, takže jsme se do areálu dostali celkem rychle a bez spaní na cizích batozích. Dvojice, trojice i početnější skupiny se rozešly po areálu a každý šel do pavilonu,

který ho nejvíce zajímal. Nejvíce oblíbené byly pavilony, které byly zaměřeny na hry a zábavu. V pavilonu C proběhlo tradiční AMD Mistrovství ČR v počítačových hrách. V pavilonu D se zase soutěžilo o různé ceny ve velice zajímavých disciplínách.

Na Invexu bylo k vidění i mnoho zajímavých produktů. Byly to například nejrychlejší počítače v České republice, spousta nových notebooků od firmy Hewlett Packard, tiskárny s novou technologií tisku a mnoho dalších zajímavostí, které by se sem ani všechny nevešly.

Jelikož se Invex tento rok zaměřil i na oblast digitální zábavy, nesmíme zapomenout ani na pokroky v této oblasti. Tak například firma Zoner zde uvedla devátou verzi svého programu Zoner Photo Studio, který je určen k práci s digitálními fotografiemi. Kdo chtěl, mohl si zakoupit i CD s tímto i jinými programy či hrami. Mimo CD jsme si ulovili

i nějaké prospekty a jiné dárečky od firem, které zde předváděly své produkty. Někteří dokonce navštívili občerstvení, i když osobně myslím, že se to moc jíst nedalo.

V poslední hodině už nás docela bolely nohy, takže jsme se snažili najít volné místo na lavičce, což byl někdy nadlidský výkon. Pak už se konečně přiblížila třináctá hodina a my se pomalu scházeli u pavilonu Z. Všechny třídy se sešly včas, jen 9.C čekala na své dvě loudalky, které se zapomněly podívat na hodiny.

Po pečlivém přepočítání jsme se naskládali do autobusu a vydali se zpět do Nového Města. Zpáteční cesta se nepřekonatelně vlekla a my si při ní léčili bolavé nohy. Všichni se chlubili věcmi, které kde získali, i novými známostmi. Domů jsme dorazili kolem půl třetí, zkontrolovali jsme si svá místa v autobusu a pak se každý vydal domů či na autobus.

Lucie Ptáčková, 9.C

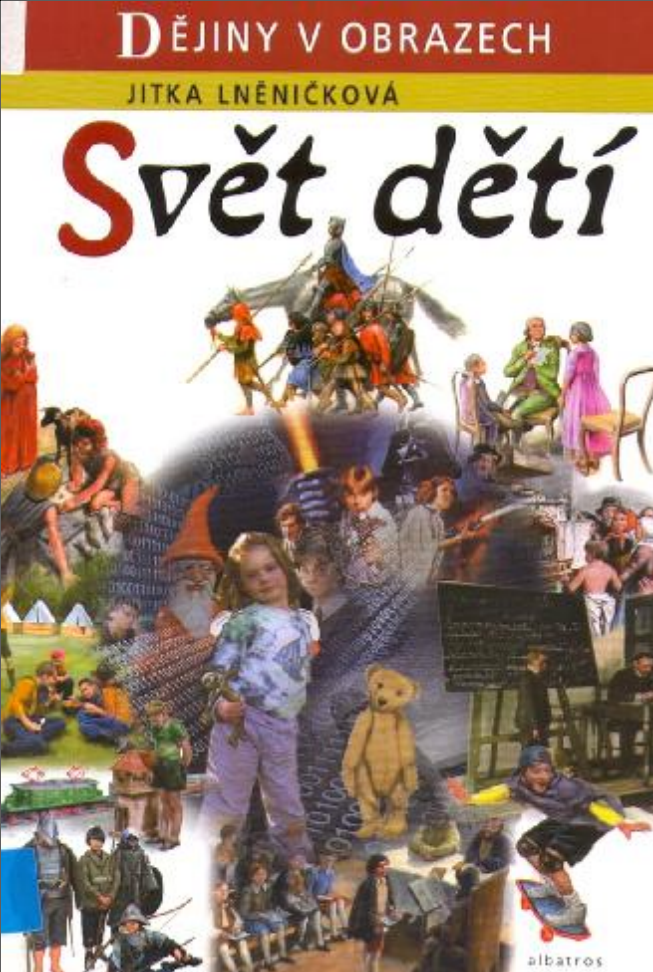

DĚJINY V OBRAZECH

JITKA LNĚNIČKOVÁ

Svět dětí

albatros

- 19

Na dopravním hřišti

20. září 2006 se čtvrté třídy vydaly na dopravní hřiště. Nejdřív jsme šli na vlakové nádraží, kde jsme museli počkat, až paní učitelka koupí lístky. Pak přijel vlak a my jsme nastoupili. Zabrali jsme celý jeden vagón, protože nejela jen naše třída, ale také čtvrtá A. Když jsme vystoupili ve Žďáře nad Sázavou z vlaku, vydali jsme se na dopravní hřiště a cesta trvala dost dlouho.

Konečně jsme byli na místě. Nejprve jsme se shromáždili v učebně, kde nás paní, která to tam řídila, učila značky a pouštěla nám poučné filmy o bezpečnosti na silnicích. Pak jsme šli jezdit. Ta paní rozdělila naši třídu na dvě skupiny, které se střídaly v rolích chodců a jezdců. Dělat chodce mě moc nebavilo, ale jezdit na kole podle značek a semaforů, to mi šlo. Až na to, že mi byla všechna kola velká. Čas rychle utíkal a najednou jsme už museli jít na vlak. Dopravní hřiště se nám moc líbilo.

Petra Nováková, 4.B

Dopravní soutěžení s kouzelníkem

Dne 16. října 2006 jsme se sešli s ostatními čtvrtými a pátými třídami v tělocvičně, kde pro nás byla připravena dopravní soutěž. Odpadla nám hudební výchova a kousek češtiny, ale to není to hlavní. To hlavní bylo, že jsme mohli soutěžit. Z naší třídy reprezentoval kluky Patrik Dostál a za holky soutěžila Katka Bizoňová. Z kluků i holek tam byli ještě dva soutěžící. Dostávali různé otázky. Výborně bodoval Patrik a taky Kát'a získala spoustu bodů.

Součástí soutěže bylo také bezvadné představení kouzelníka. Naházal do zavřené sklenice mince a přivázel na provaz šátky. Pak mávl provazem a šátky spadly. Předváděl toho dost, ale nejlepší bylo, jak nalil do sklenice pití a v druhé ruce měl láhev. Dělal pohyby rukou, jako že to přelívá, a najednou pití zmizelo ze sklenice a objevilo se v láhvi. To bylo něco! Pak se zase soutěžilo. Soutěžící třeba museli řídit provoz křižovatky jako policisté. Pak přišla poslední soutěž. Úkolem bylo namotat autíčko na šňůru dřív než soupeř. To rozhodlo, kluci vyhráli.

Petra Nováková, 4.B

Zdá se vám to zhola nemožné? Tak opak je pravdou. V úterý 3. října 2006 se všechny páté třídy vydaly na dobrodružnou, poučnou, ale i zábavou cestu do Brna.

Pátáci ve vězení

O překvapení nebyla nouze – už pět kilometrů za Novým Městem jsme se setkali s pirátem silnic. Řidič nákladního auta zřejmě pozapomněl nejen pravidla silničního provozu, ale i slušného chování a svojí nebezpečnou jízdou urazil našemu autobusu zpětné zrcátko, které rozbilo boční okénko. Neobtěžoval se ani zastavit a zvesela si to metl dál. Z autobusu nám vytvořil nechtěný větrák, který by se dobře hodil v tropických vedrech, ale rozhodně ne v sychravém podzimním dni.

První zastávkou se stal hrad Špilberk, kterému se také říká „Žalář národů“. Jedná se o jednu z nejnavštěvovanějších památek města Brna. Původně to opravdu hrad byl, později však byl přestavěn na důmyslné vězení a tuto funkci plnil až do 19. století. Kroky všech vedly do tajemného podzemí - kasemat - s tajuplnými chodbami, které byly veřejnosti zpřístupněny už roku 1880. Dvoupatrové cihelné klenuté chodby, které byly dlouhé přes 100 metrů a místy široké přes metr, původně sloužily vojenským účelům. Později byly přeměněny na nejtěžší věznici celé habsburské monarchie určenou pro nejhorší zločince. Ponurou atmosféru dokreslovalo barvitě líčení průvodce, při kterém se tajil dech a běhal mráz po zádech. Zvláště v místech, kde byly cely nejtěžších delikventů - vrahů. Dlouho si tu nepobyli. Většinou zde strávili maximálně dva měsíce. Studená a vlhká podzemní kobka, voda a chléb jako strava, používání mučících nástrojů, které byly zcela běžné a ve své době regulérní, k tomu těžké okovy na ruku i nohu – to všechno nedávalo vězňům šanci na delší pobyt.

Špilberk nebyl vězením pouze pro zločince nejtěžšího kalibru, toto „privilegium“ okusily i „hlavy pomazané“. Mezi nejslavnější vězně je počítán pověstný plukovník pandurů, baron Franz Trenck, který zde pobýval v období panování Marie Terezie – tedy v 18. století. Byla to velice zajímavá osobnost, která zaujala především pány kluky. Proč? Nechce se tomu ani věřit, ale jednou

předstoupil před císařovnu se svými vojáky, kteří byli oděni do prazvláštních „kalhot“ ustřižených v půli stehů. Od té doby se tyto kalhoty trefně nazývají podle pana barona „trenky“. Neméně populární byl i další známý vězeň – Václav Babinský.

Další putování vedlo na Kraví horu, kde stojí Hvězdárna a planetárium Mikuláše Koperníka a láká svými pěti stříbřitými kopulovitými střechami k návštěvě. Chladné a nevlídné podzemí vystřídala měkká sedátka a téměř hodinová procházka hvězdnou oblohou. Vesmírné divadlo byl pořad o čtyřech dějstvích, která se odehrávají na obloze. První dějství bylo věnováno Slunci. Druhé patřilo hvězdám a souhvězdím, třetí potom všem osmi planetám naší sluneční soustavy. Na závěr se všichni vznegli za burácení raketových motorů na Měsíc. Po stopách prvních kosmonautů se vydali na procházku po pusté a nehostinné měsíční krajině.

Pak už zbyla jenom cesta domů a krásné vzpomínky.

Mgr. Pavlína Poláčková

ADVENT

DOBA PŘEDVÁNOČNÍ

Toč se a vrč, můj kolovrátku,
ejhle, adventu již nakrátku
a blízko, blizoučko Štědrý den...

Pohled do kalendáře prozrazuje, že se už zase blíží nejkrásnější svátky v roce Vánoce. Předzvěstí Vánoc je advent. Co se ale vlastně skrývá za tímto tajemným slovem? Krátký pohled do historie nám řekne, že adventem se v křesťanské liturgii nazývá přípravná doba, jež předchází vánočním svátkům. Samo slovo „adventus“ pochází z latiny a znamená příchod – narození Ježíše Krista.

Advent zahrnuje období přibližně čtyř týdnů před Štědrým dnem a začíná vždy v neděli, která je nejbližší k 30. listopadu – svátku svatého Ondřeje. Může to být neděle mezi 27. listopadem a 3. prosincem (začátek svátku je pohyblivý), délka samotného adventu je pak 22 až 28 dnů.

Pro všechny je toto období především časem vánočních příprav, časem vymýšlení dárků pro své nejbližší, časem těšení se... Čtyři adventní neděle nazývané železná, bronzová, stříbrná a zlatá tak již několik staletí ukrajují nádherný předvánoční čas.

Dost možná, že už máte překvapení pro své blízké připravená, možná ale ještě ne a marně si lámete hlavu. Přijměte tedy pozvání na **čtyři předvánoční akce** a věřte, že největší radost vašim blízkým udělají právě a jen dárečky, které sami vyrobíte.

- **Kdy? Čtyři po sobě jdoucí čtvrtky - 16. 11., 23. 11., 30. 11. a 7. 12. 2006**
- **Kde? V jídelně naší školy vždy od 14.00 hodin**

Akce jsou určeny **pouze pro žáky prvního stupně naší školy!** Ptáte se, jaké výrobky to budou? Nechte se překvapit, nezapomeňte a určitě přijďte!

Mgr. Pavlína Poláčková

ZDRAVÉ ZUBY

Naše škola se již šestým rokem aktivně zapojuje do projektu s názvem **Zdravé zuby**. Důvodů pro to je několik. Nejvarovnější je ale zřejmě fakt, že celostátní průzkumy stavu chrupu trvale upozorňují na zhoršující se situaci v oblasti zubního zdraví především u předškolních a školních dětí.

Projekt ZDRAVÉ ZUBY vychází se základních dokumentů Světové zdravotnické organizace. Vznikl z iniciativy Výboru České společnosti pro dětskou stomatologii, pedagogů z praxe, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, České stomatologické komory a za aktivní podpory Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR. Z hlediska časového horizontu a svým charakterem je chápán jako projekt dlouhodobý, který systematicky působí na žáky v průběhu základní školní docházky.

Hlavním cílem projektu je

- zlepšení zubního zdraví u dětí a mládeže
- vytvoření předpokladů k zajištění zdravých zubů i u dospělé populace v budoucích letech
- působení na zlepšení zubního zdraví i prostřednictvím rodičů, kteří jsou za zubní zdraví svých dětí odpovědní

Důležitá je motivace dětí, aby pravidelné návštěvy zubního lékaře pokládaly za samozřejmou součást péče o vlastní zdraví a nepřicházely do zubní ordinace jen při potřebě rozsáhlého a tím i bolestivého ošetření.

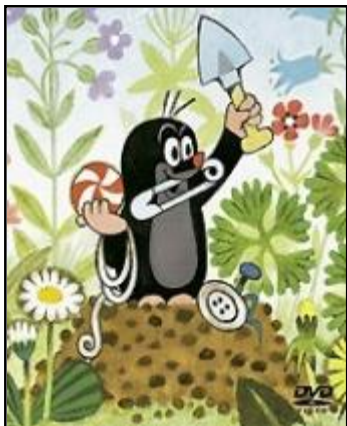
Kazivost chrupu předškolních dětí v České republice je třikrát vyšší ve srovnání se stejně starými dětmi ve Švédsku, Anglii a Španělsku. Pokud jde o kazivost chrupu dvanáctiletých dětí, je situace ještě hroživější – Česká republika zaujímá jedno z posledních míst mezi zeměmi Evropské unie.

Program obsahuje pracovní listy pro žáky od první do páté třídy, které jsou vytvořeny přiměřeně každé věkové kategorii a které interaktivním způsobem a poutavě přiblíží dětem problematiku zubního zdraví. Pod vedením vyučujících si děti hravou formou upevňují získané informace. Jestliže správně vyplní svůj pracovní list, jsou odměněni diplomem, samolepkou a mohou se zapojit i do celostátní soutěže, jejíž hlavní podmínkou je návštěva svého zubního lékaře potvrzená na soutěžní kartičce.

Štěstí se usmálo na žáka 2.B - Martina Homolku, který se může pyšnit tričkem s nádhernou zubatou velrybou, která je logem projektu Zdravé zuby.

Mgr. Pavlína Poláčková

Pomozte krtekovi

Děti 1. stupně se zapojily do výtvarné soutěže, kterou pro ně vyhlásila společnost 5,5 HR spolu s nadačním fondem dětské onkologie Krtek, který působí ve Fakultní nemocnici Brno. Cílem tohoto projektu je vybrat 12 nejhezčích kreseb, z kterých bude vytištěn kalendář.

Úkolem našich dětí bylo namalovat oblíbenou postavičku krtečka na jaře, v létě, na podzim nebo v zimě. Paní učitelky si s dětmi vyprávěly nejenom o pohádkách o krtečkovi, ale i o panu Zdeňku Milero-vi, který tuhle postavičku vymyslel a namaloval.

Kreslení určitě nejvíce zaujalo prvňáčky. Poslouchali pohádku o krtečkovi, prohlíželi si knížky, donesli si plyšáky, a dokonce si na krtečka i zahráli. Každý z nich chtěl být krteček schovaný v hromádce. Dozvěděli se nejenom o krtečkovi, ale také o ročních obdobích. Svá díla vytvářeli pastelkami a práce se jim moc dařila.

Starší děti pracovaly i jinými technikami. Třeba druháčci kreslili pastelem a voskovkami. Děti se snažily napodobovat kresbu pana Milera, ale přesto vznikla i některá originální díla. Obrázky byly odeslány a teď budeme jenom netrpělivě očekávat, jestli některá z našich dílek budou uveřejněna na internetových stránkách společnosti 5,5 HR www.5-5hr.cz

Mgr. Jaroslava Truksová

Seznamovací Tvořivá dílna

12. října 2006 se poprvé v letošním školním roce sešly děti ve Tvořivé dílně. Téma bylo tentokrát seznamovací, protože si za námi přišly hrát a vyrábět i děti, které zde byly poprvé.

Na úvod jsme si tedy zahráli seznamovací hru. „Provázky“ rozdělily děti na dvojice a ty měly společně o tom druhém vypátrat co nejvíce informací. Tak jsme se dozvídali, kdo co rád jí, jaká mají rádi zvířátka (a mimochodem jeden třetíák se přiznal, že se mu líbí blondýnky). Nejvíce se ale děti těšily na vyrábění. Tentokrát vyráběly „placky“ se svým jménem, aby si lépe a rychleji zapamatovaly, jak se kdo jmenuje.

Mgr. Jaroslava Truksová

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 40 – říjen 2006

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková
Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová, Žaneta Šimová, Jana Ambrožová
Lucie Ptáčková, Adéla Šujanová,

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 40 vyšlo 25. října 2006 v nákladu 35 výtisků